

OLOT

REDACCIÓ:

Màrtirs de Jaca, 9

SUBSCRIPCIÓ:

1'75 pts. trimestre

ANUNCIS: P

vencionals, s

many i númer

ro d'in-

sercio.

BIBLIOTECA
PÚBLICA

OLOT

ANY I - NÚMERO 12

OLOT, 2 DE SETEMBRE DEL 1934

PREU 5 cts

DUES POLÍTIQUES

UN HOMENATGE

per A. DOT-ARXÉ

Demà, la democràcia republicana de les comarques gironines, es traslladarà a Girona, per retre homenatge a Lluís Prunés, l'home que en tot moment ha sabut encarnar d'una manera seriosa l'esprit i l'alé que animava el poble en els moments històrics de l'any trenta u.

Hores difícils, moments delicadíssims, ha superat l'amic Prunés, en l'exercici del seu comès i sempre s'ha hagut de reconèixer el do polític i el tacte saludable amb què ha tractat totes les qüestions.

En aquests moments, una cosa que estimem fonament, la nostra bona relació d'amistat particular amb l'amic Prunés, ens priva de dir molt del que es mereix, altres ja ho han dit i en nosaltres podria semblar un afany d'adulació.

Però hi ha uns fets que supleixen a meravella les paraules. Abans de prendre, En Lluís Prunés, possessió del Govern civil de la «província», la flama que avivava l'entusiasme dels ciutadans de les nostres comarques s'extingia, no és servava fidelitat a uns principis, ni tampoc es tractaven amb fe les necessitats populars; el contrast entre el passat i el present no és distingia gaire, i era natural que un sentiment d'indiferència vers els organismes de l'Estat, reneixés en aquells que sempre hi havien estat enfront a conseqüència d'una incomprensió i d'una persecució que era norma en els governs de la monarquia. Però al possessionar-se Prunés, d'aquell càrrec, com un clar simbòlic, la seva tasca admirable portada a terme a Manresa,—destaquem els fets de Figols—, ja ens féu concebre l'esperança d'una rectificació i avui, en els moments en què sembla que Lluís Prunés, per necessitats del Govern de Catalunya, ha de deixar-nos, nosaltres volem que consti que la nostra esperança ha estat acomplerta per la realitat.

En tot moment, des del Govern civil primer i de la Comissaria d'Ordre Públic fins ara, s'ha vetllat per l'estricta compliment dels preceptes constitucionals, s'ha tingut la ductilitat admirable que ha fet que les coses es fessin i s'atenguessin per comprensió, s'ha partit del criteri de preveure en lloc de castigar, i això ha evitat molts apassionaments, que sempre són perjudicials sinó els anima altra cosa que la indignació d'un moment, i s'ha obtingut, obra que ha de reconèixer-se com de les més eficients per al prestigi de la democràcia i de l'esprit de la nostra República, que aquells que estaven decebut, que es veien, no desamparats, sinó vexats, en els seus drets legítims de redempció, sentissin simpatia per una obra i confiança en un gestió, i que amb l'optimisme que això els feia renèixer, avansessin amb serenitat i eficàcia fins on són avui.

No tothom veurà la tasca de l'amic Prunés, de la mateixa manera, això es evident; ni els que perden sempre quan és fa una política seriosa, ni els que no estan acostumats a una política republicana, ni aquells que senten greu de veure discutida una apreciació personal, poden fer-ho com nosaltres; forçosament ha de mancar-los serenitat en el judici; però hi ha un fet simptomàtic, que potser sigui el que més ha estimat l'amic Prunés: els millors elogis per la seva tasca els ha rebut d'aquells que en moments d'apassionament s'han fet mereixedors a les conseqüències d'una actitud enèrgica.

Una campanya que fa pena

per S. D. P.

Si hi hagués la possibilitat de cercar, arreu del món, antecedents de l'oposició que ha precedit la construcció de piscines, potser no trobaríem cap més població on fós tan aferrissada, desfermada i en termes tan exagerats i fora de lloc com ho comença a ésser a la nostra ciutat, que sembla com si els mateixos olotins o una part d'ells s'haguessin conjurat en contra d'ella, prescindint d'aquella serenitat elemental que és tan convenient quant es tracta del bé de tots.

Primer en nom de la moral, ara en nom de l'higiene, més tard en nom de no sabem què, s'aniran esgrimint arguments per a veure si es pot convèncer la massa d'olotins perquè desisteixin de col·laborar a una obra que a totes llums seria beneficiosa per a la ciutat. No sabem pas si quan a Olot es construí la plaça de braus, els elements que ara combaten la piscina esmerçaren tanta tinta ni sapiència per aturar la construcció d'aquell colisseu on no s'hi aplega pas evidentment ni la higiene, ni la moral, ni la bona educació, ni la lliga del bon mot i d'on totes les virtuts de les escorrialles d'una raça decadent i ineducada n'estan absents. Segurament que callarem com uns morts o hi cooperarem amb entusiasme. Fou perquè aquella distracció contribuïa més a l'enaltiment dels costums o a l'embrutiment? Facin el favor de dir-nos els enemics de la piscina, quina de les dues coses és més preferible per a la salut, per a la moral i per a l'economia de la ciutat.

De moment aquesta pregunta. Però, tot seguit se'ns acut també preguntar als senyors oposicionistes algunes coses més. Per exemple: les poblacions on hi ha piscines o senzillament platges, registren més casos d'immoralitat que la nostra? Són més depravades per aquest motiu que la nostra? S'hi cometen més actes deshonestos privats, hi ha més adulteris, més naixements clandestins, més invertits, més